

UFO-RAPPORT

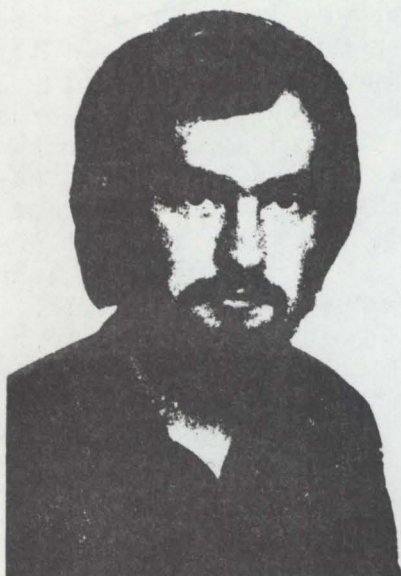

NR 4 -1974-ÅRGÅNG 2

UFO-Rapport

är en informations- och medlems-
tidning utgiven av B. Tingstedt,
som har hand om NRCOFF - Nässjös
Rapport Central för Oidentifierade
Flygande Föremål.

* REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Borgny Tingstedt
Box 146
570 40 ANEBY
tel: 0380/73797

UFO-Rapport

utkommer med 4 nr per år. Tidning-
en säljes per lösnummer (5 kr st.)
och distribueras per post till
prenumeranter = medlemmar i NRCOFF.

* PRENUMERATION:

Prenumeration kan erhållas genom
inbetalande av kronor 15:- avse-
ende helår eller kronor 9:- avse-
ende halvår å postgironummer
88 31 76-0 vilket Borgny Tingstedt
står för.

* EFTERTRYCK helt eller delvis
är förbjudet då copyright är an-
given. I annat fall är eftertryck
tillåtet endast då källa anges.

* ANNONSPRISER:

Helsida 200:-, halvsida 115:-,
kvartssida 65:-, samt småannon-
ser 6:- per cm, men minst 24:-.

* OMSLAGSFOTO:

Jorden sedd från Apollo 10, som
fotograferade jorduppgången i maj
1969. På fotot är även en bild på
ett "tefat" insprängd.

TELEPATI: Bröder läste varandras tankar.....	2
TEFATENS DRIVMETODER DEL 1.....	4
MYSTISKA VARELSER OBSERVERADE I USA OCH CANADA.....	6
ANNONSER.....	8
UFO-NYTT VÄRLDEN RUNT.....	9
SVERIGE: Jättelik Ufo över Älgaryd.....	9
SVERIGE: Ufo över Sturkö.....	10
SVERIGE: 1000-tals svenskar såg Ufo:s.....	10
DANMARK: Flygande tefat registrerat på radarskärm i Danmark.....	12
JAPAN: Skolbarn såg Ufo över Yokohama.....	13
NEW ZEALAND: Jaktplan misslyckas finna ufo.....	14
AUSTRALIEN: Polismän såg Ufo:s.....	15
USA: Mystiska ljus över San Jose.....	15
ASTRONOMI DEL 5.....	16
BOKNYTT: Mot nya horisonter av George Adamski.....	19
BOKNYTT: Ufoer över Spanien og Portugal av Ballester Olmos och Jac-ques Vallée.....	20

TELEPATI

Bröder läste varandras tankar !

En av världens främsta forskare i "övernaturliga" fenomen är doktor Joseph Rhine, chef för USA:s institut för parapsykologi vid Duke-universitetet i North Carolina. Doktor Rhine har studerat telepati i över 50 år och undersökt fall i praktiskt taget varje hörn av världen.

Doktor Rhine har ett arkiv som omfattar flera miljoner påstådda fall av tankeöverföring. Under rubriken "Bevisat" finns bara sådana händelser som anses fastställda till hundra procent. Om minsta tvivel existerar hamnar pärmen under rubriken "Obevisat". Doktor Rhine vill vara absolut övertygad om att ett budskap inte kan ha nått fram på något som helst annat sätt än genom psykisk kommunikation.

TANKEÖVERFÖRING PÅ SCENEN

Ett av hans mest övertygande fall gäller de irländska bröderna Joseph och Sean McGrath. Bröderna tjänade faktiskt sitt uppehälle på att förmedla budskap till var-

andra via tankeöverföring. De uppträdde på scenerna i England och Irland med en publikdragande föreställning. Engelska medier och parapsykologiska forskare hade prövat dem och kommit fram till att de inte bluffade. Doktor Rhine var emellertid intresserad av att göra sina egna undersökningar och inbjöd dem att komma till Amerika på hans bekostnad.

De båda bröderna var då i 30-årsåldern. Doktor Rhine och hans team av forskare gjorde en del förberedande prov och blev imponerade över brödernas otroliga förmåga att läsa varandras tankar. Man gjorde noggranna förberedelser för de avgörande proven.

Den ene tvillingbrodern, Joseph, fick sitta kvar i ett rum på universitetet. Hos honom stannade doktor Rhine och ytterligare fem personer. Brodern Sean fick följa med en professor till hans hem ett par mil från staden. Ingen av bröderna informerades om hur proven skulle tillgå, och de hade ingen som

Doktor Joseph Rhine har ägnat över 50 år åt övernaturliga fenomen och räknas som en av världens förnämsta parapsykologiska forskare.

Joseph McGrath kunde avläsa sin bror Seans tankar, och tvärtom. Däremot hade de inte förmågan att se in i framtiden, vilket ledde till en tragedi.

helst möjlighet att hålla kontakt med varandra än på telepatisk väg.

ETT LITET STAVFEL

Försöket började med spelkort; den ene brodern fick koncentrera sig på ett kort, den andre två mil därifrån talade om vilket kort brodern tänkte på. Provet gick utomordentligt. Sedan gick man över till skrivna budskap, och som avslutning "matade" den sändande brodern med diverse fakta om de närvarande personerna - namn och ålder på dem och deras familjer. Den första timmen var det Sean två mil utanför stan som sände och Joseph som var mottagaren. Nästa timme gjorde man tvärtom. På båda håll antecknade två personer i rummet alla de uppgifter mottagaren lämnade, och dessutom läste denne in budskapen i en bandspelare.

Så kom den spännande stunden när uppgifterna skulle jämföras. 260 budskap hade överförts mellan de båda bröderna. Man hittade bara två fel. I det ena fallet uppgav Sean namnet på en professors dotter som Juana i stället för Joanna. Det andra "felet" var att ett födelsedatum angivits till '5 juni' - vilket är det brittiska sättet att skriva datum - i stället för 'juni 5' som är det amerikanska sättet, med månad först och dagen efter, vilket knappast de utländska bröderna kan ha reflekterat över.

Undersökningen av bröderna McGrath genomfördes under idealiska, vattentäta förhållanden och visade utan minsta tvivel att Joseph och Sean hade en nästan hundra procentig mental kommunikation med varandra. Däremot saknade de helt förmåga att förutse kommande händelser eller så kallat "sjätte sinne" - trots att de, vilket räknas som ett plus i sådana här sammanhang, var "söner till den sjätte sonen till en sjätte son."

Doktor Rhine kom senare att beklaga att bröderna saknade denna förmåga. I så fall hade de nog undvikit att flyga till Egypten

med just det flygplan de valde. Planet kraschade när det skulle landa i Kairo. Bland de 65 omkomna var bröderna McGrath.

- Under det halvsekel jag forskat i människohjärnans hemligaste skrymslen har jag aldrig träffat på ett fall som bröderna McGrath, säger doktor Rhine. De bevisade otvetydigt att telepati existerar.

RÄTT SIFFERRAD

- Jag tog tjugo siffror rakt ur luften och skrev ner dem med olika bokstäver emellan. Sedan räckte jag lappen till Joseph McGrath. När jag sedan kontrollerade vad Sean dikterat på sitt håll visade det sig att han hade allt rätt utom en bokstav. Han uppgav stort O i stället för stort Q, vilket var mycket förståeligt, för jag hade skrivit q-ets "svans" mycket otydligt.

- Ju längre jag studerar dessa fenomen, desto mer inser jag att jag ingenting begriper, säger doktor Rhine. Människans hjärna är en komplicerad apparat. Jag tror att den kan tränas till att förmedla budskap med tanken, men hur det sker och vilka förutsättningar är vet vi inte. Vi kopas upptäcka det en dag...

KÄLLA: Hemmets Journal nr 14/73

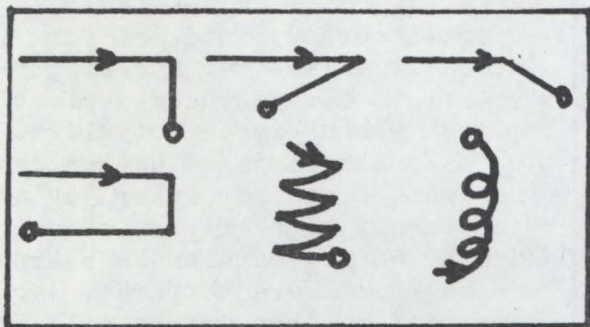
— Hu du — den skulle jag inte vilja möta en mörk kväll.

Tefatens drivmetoder, del 1

Vad som ofta har förbryllat vetenskapsmännen är de s.k. tefatens sätt att manövrera. De flesta kursavvikelser är tvära, vinklade ändringar som för oss verkar helt omöjliga att över huvud taget utföra. Nittio eller hundraåttio graders svängar sker vid ofantligt höga hastigheter.

Har du någon gång undrat över vilken mystisk drivkraft, som tefaten använder sig av? Vilken

kraftkälla får dem att rusa fram med för oss ofantliga hastigheter? Hur kan rymdskeppen göra sina 90-graders svängar och tvärvändningar utan att bromsa in? Varför börjar inte "tefaten" glöda av friktionen mot luften när de rusar fram med hastigheter upp emot flera kilometer i sekunden? Hur kan ombordvarande varelser överleva de fruktansvärda g-krafter som uppstår vid dessa "omöjliga" manövrar och accelerationer?

Detta första avsnitt av "tefatens drivmetoder" presenterar en tänkbar lösning till ovanstående problem.

Vi inser rätt snart att tefaten knappast använder sig av vanliga raketmotorer, då dessa inte ger tillräckligt höga hastigheter och inte heller möjliggör tefatens typiska manövrar.

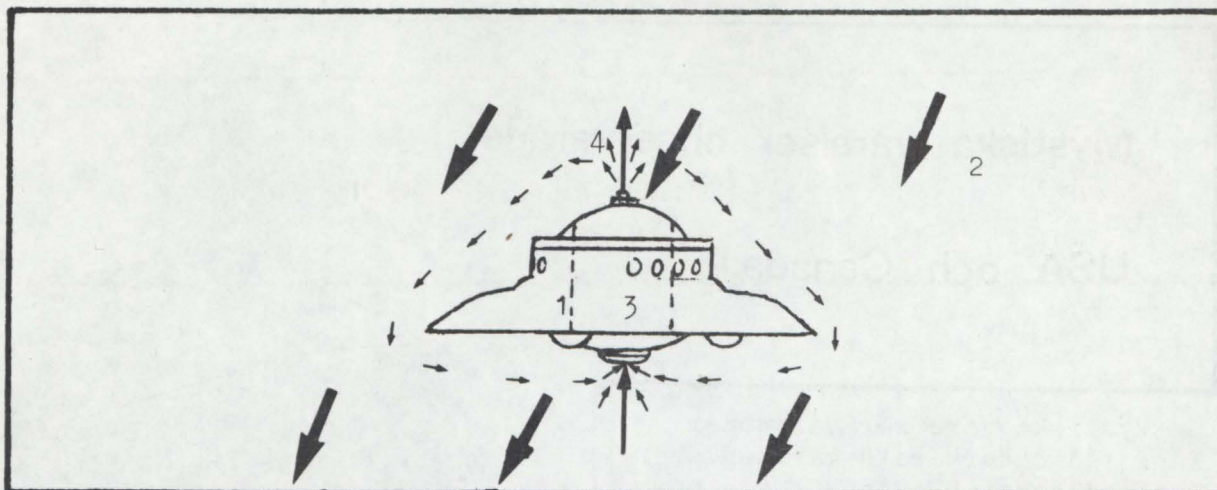
Som de flesta vet omger sig jorden liksom alla andra planeter med ett svagt magnetfält liknande det hos vanliga stavmagneter.

Jorden omger sig förutom magnetfältet av ett elektriskt fält och ett gravitationsfält. Gravitationen strävar efter att dra alla föremål mot jordens medelpunkt med en kraft av $9,81 \text{ m/s}^2$.

Nyare forskningsrön har visat att elektriska, magnetiska och gravitationsfält alltid uppträder tillsammans. Ingen av dessa tre komponenter kan existera självständigt, utan de båda andras medverkan. All materia i kosmos omger sig sålunda med dessa tre kraftfält. Detta får även till följd att gravitation är en kombination av magnetiska och elektriska fält.

Man skulle sålunda kunna tänka sig en rymdfarkost, som genom strömspolar och elektriskt laddade plattor (1) skapar fält som motverkar och utsläcker jordens magnetiska (2) och elektriska fält. Kunde detta ske skulle ej heller gravitationen existera och ett gravitations- eller energivakuum (3) skulle uppstå. Detta energivakuum skulle manifestera sig som en fränstötning, precis som en gasballong stiger uppåt genom luften eller som en luftbubbla stiger upp genom vatten.

Rymdfarkosten skulle kunna konstrueras så att en stor strömspole inneslutande kabinen konstrueras i tefatet. Spolen alstrar ett omvänt magnetfält (4), vilket även kombineras med ett lämpligt elektriskt fält. Resultanten till de magnetiska och elektriska fälten blir noll, vilket betyder att ingen gravitation kan existera i spolen - ett energivakuum har upprättats. Om inget gjordes åt fältet utanför spolen skulle där uppstå ett något starkare gravitationsfält eller ett högre energitryck än normalt. Därför laddas farkostens väggar

elektriskt, så att de magnetiska fältlinjerna böjer av och innesluter farkosten i en magnetisk bur eller magnetiskt kraftfält.

De magnetiska och elektriska fälten kommer sedan att samverka så att det precis vid farkostens yta uppstår ett motsatt gravitationsfält, vilket får till följd att luftmolekylerna stöts bort, så att de aldrig träffar farkostens yta - d.v.s. ett skyddande kraftfält uppstår vilket hindrar friktion mellan farkostens yta och luften.

Låt oss säga att gravitationen utanför farkosten är 1 g och inuti farkosten 0 g. Detta betyder att alla föremål i farkosten är viktlösa. Men då detta även innebär att ett gravitationsvakuum skapas sker en fränstötning och farkosten accelererar uppåt med 1 g mot en lägre gravitationspotential, varvid alla föremål inuti farkosten trycks nedåt med 1 g - d.v.s. känner normal tyngd. Det kvittar vilken gravitation som råder inuti farkosten. Differensen mellan inre och yttre gravitation anger accelerationen och denna acceleration gör alltid att föremål inuti farkosten upplever samma tyngd som de utanför densamma.

Detta betyder att de varelser, som vistas i farkosten aldrig märker av acceleration och tvärvändningar, då gravitationen alltid förblir densamma inuti farkosten som utvändigt oberoende

av accelerationens riktning och styrka.

Denna drivmetod skulle få till följd att 90-graders svängar, tvärvändningar och snabba accelerationer är möjliga. Dessutom elimineras friktionen. Då det strax under farkosten råder ett mer eller mindre starkt gravitationsvakuum betyder detta att farkosten kan suga med sig jord och växter vid snabba starter från marken. Detta gravitationsvakuum skulle även kunna vara så starkt att det skulle kunna lyfta t.ex. en bil och förflytta den ett stycke, vilket även har hänt enligt en del rapporter.

Ingen fysikalisk känd gräns för sådana farkosters hastigheter råder. Nyare rön inom fysiken tyder på att överljushastighet tycks existera i universum och finns en tillräckligt stark energikälla tillgänglig är det inte omöjligt att det skulle gå att överskrida ljusets hastighet med en sådan farkost.

Att ufo:s nattetid lyser i olika färger relativt hastigheten kan bero på att det elektriska fältets styrka varierar med hastigheten och därmed ändras jonisationsgraden runt farkosten och olika färger uppstår.

UFO:s stör ofta radioapparater och elektriska system. Detta stämmer även med denna farkost, då den omger sig med ett relativt starkt elektromagnetiskt fält.
Copyright: B. Tingstedt 1974

Mystiska varelser observerade i USA och Canada!

Mystiska varelser har under lång tid observerats världen över. I bland annat USA och Canada har varelserna observerats oftare än i övriga världen. I USA kallas varelserna 'Skunk Apes', vilket är lika med illaluktande apa och i Canada kallas de 'Sasquatch', vilket är ett annat ord för snöman. Canadensarna säger att indianernas mytologi anser 'Sasquatch' vara abnorma giganter, håriga monster med stora platta näsor och onormalt långa armar, härstammande från British Columbia. Sådana vilda giganter omnämns ha observerats 1846 nära Harrison Lake.

Sju ungdomar i West Palm Beach rapporterade att de såg något som liknade en 'skunk ape', i ett skogsområde vid Ranch House Road, nära sina hem.

De sa att de först såg den underliga varelsen den 16 april och därefter åter dagen därpå.

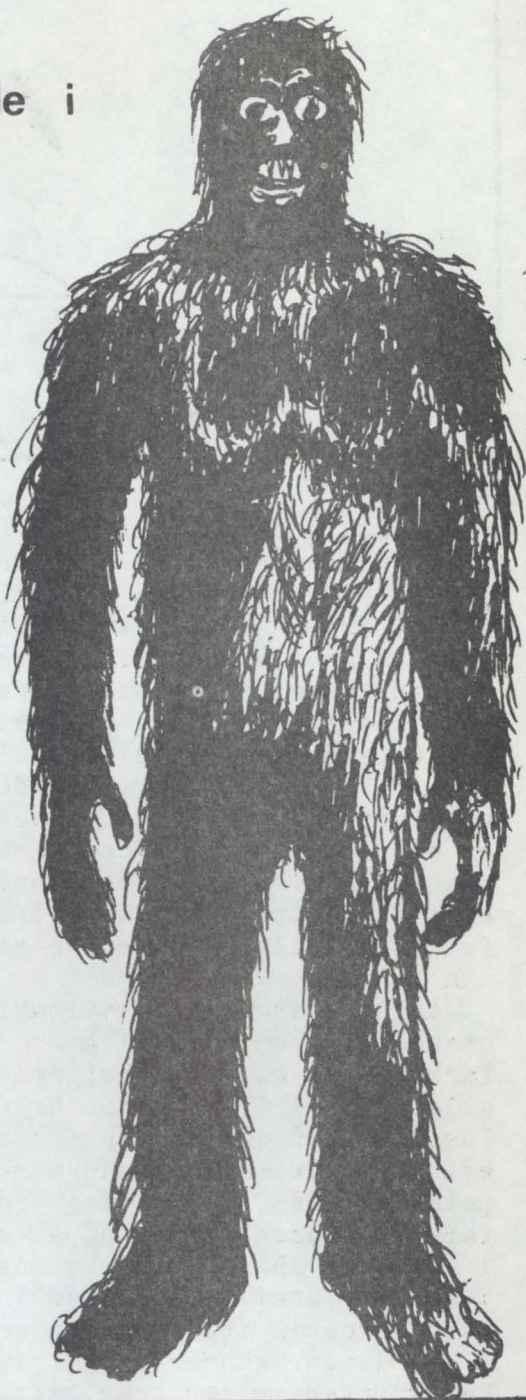
"Jag är visserligen bara en liten grabb, men jag vet vad jag såg", sa 9-årige Laurie Holmes.

Laurie och sex andra ungdomar beskriver varelsen de såg som mellan 1.80 och 2.10 lång, med mörkt hår, långa armar, skarpa tänder och fyra tår.

"Det skulle ha kunnat varit en utklädd man, men det tror jag inte att det var", sa Tommy Streeter, 10 år. "Jag såg honom springa på bakbenen med böjda armar och när han vände sig såg jag ett vitt streck på ryggen.

Tommy Streeter och Mike Edwards rapporterar att de såg varelsen på ungefär 30 meters håll.

"Vi gick ned för gatan, när vi fick se något svart och hårigt i buskarna. Några mörka skrapande

ljud hördes från dess strupe, så vi blev rädda och började springa", sa Mike Edwards.

I Canada berättar herr Gummell följande: "Jag körde österut från Jasper den 11 maj på morgonen på David Thompson Highway nära Abraham Lake. Jag svängde runt en krök och där stående mitt på vägen, var två 'Sasquatch'."

"De var så stora att de kunde lyft upp min bil och slängt den i sjön."

Han påstod att de var 3,5 meter

långa, mycket stora och hår-beklädda. De hade platta ansikten.

Så snart de såg bilen försvann de in i buskarna.

"Jag blev ordentligt uppskrämd!"

Tony McClennan (USA) trodde att det var en skadad hund som låg vid vägkanten den 9 juni på natten, nära Maple Valley.

När han bromsade in bilen, reste sig djuret på bakbenet och han såg att det var nästan två meter högre än bilen.

Den 29-årige Tukwila mannen tror att det var en 'sasquatch'.

Varelsen hade ett platt tryneliknande ansikte, röda ögon som tycktes glöda och långa håriga armar, enligt vad mannen berättade för King County polisen, vilken följde med till plats och startade ett fruktlöst sökande.

Observationen gjordes på Lake Francis Road en till två kilometer öster om Cedar Grove Road.

McClennan påstår att varelsen säkert var 2,5 meter lång.

Den utredande polisen fann 45 cm långa fotspår som försvann in i buskagen.

Dessutom fann polisen polisen hår från varelsen bland buskarna, vilket skulle analyseras. Något resultat från denna analys släpptes senare inte ut.

Vad är detta för monsterlika varelser man observerat? Är det varelser från andra planeter? Om man studerar följande rapport från en gård utanför Greensburg den 25 oktober förra året verkar det faktiskt så.

Vid ungefär kl. 21.00 såg Stephen och minst femton andra vittnen, inklusive släktingar och grannar, ett rödlysande klot sväva över ett fält på rätt hög höjd. Stephen och två grannpojkar (tvillingar, 10 år) beslutade sig för att gå fram till fältet. Stephen tog med sig en 30,06 gevär. Efterhand som de kom närmare märkte Stephen att bilens strålkastare blev svaga. De kunde nu se föremålet sakta sänka sig ned mot fältet. De tre gick upp för en kulle och fick se föremålet stå på eller sväva strax över

fältet. När objektet närmade sig blev Stephen's tyska fårhund nere vid gården mycket orolig. Objektet var nu skarpt vitlysende och lyste upp området. Vittnena påstår att föremålet var ungefär 30 meter i diameter: "Det var kupolformat, precis som en stor bubbla. Det lät ungefär som en gräsklippare."

Medan de observerade föremålet upptäckte tvillingarna att något förde sig jämte det. När han fick syn på två varelser sköt han ett skott ovanför deras huvud.

Båda varelserna var lika till utseende, men en var ungefär 2,10 lång medan den andra var ungefär 2,5 meter. De var täckta med långt, mörkgrått hår och hade grön-gula ögon. Armarna räckte nästan ned till marken. Det mindre djuret verkade ta långa steg för att liksom hinna med det andra. Varelser utstötte några tjutande ljud, precis som när en baby gråter. De tycktes med dessa ljud kommunicera med varandra. En stark lukt kändes även ifrån dem - någonting liknande bränt gummi.

Stephen sköt sedan av ett andra skott ovan varelsernas huvud och förstod att de var annorlunda än allt annat han sett. Slutligen sköt han tre kulor direkt mot den större varelsen. När varelsen träffades utstötte den ett tjutande läte och rörde sin högra hand mot den andra varelsen och rörde nästan vid den. Samtidigt försvann det glödande föremålet från fältet och ljudet från det upphörde.

Varelserna vände sakta om och försvann in i skogen. Stephen och en av tvillingarna som stannat kvar på fältet märkte att där föremålet hade varit fanns en självlysande fläck, så starkt lysande att man kunde läst en tidning i dess sken.

Stephen kallade sedan på polis, som kom dit och fann den lysande ringen. Inifrån skogen hördes några underliga läten. De mätte upp den självlysande ringen och fann att den var ungefär 45 meter i diameter.

Pressnytt

är namnet på en ny medlemstidskrift som NRCOFF planerar att ge ut under 1975.

Tidskriften ska komma ut varannan månad och vara på 40-60 sidor. Den kommer att ges ut i A5-format och vara offsettryckt.

'Pressnytt' kommer att innehålla de flesta pressklipp från dags- och veckopressen. Den ger dig som privatperson eller din klubb möjlighet att få veta vad som skrivs i pressen om UFO. Dessutom får du en mängd intressant material rörande observationer från hela landet.

Tidskriften kommer att kosta c:a 50:- kr per nummer och om du prenumererar på den för ett helt år får du den för 250:- kr. Du kanske tycker att detta är dyrt, men i verkligheten är detta ett fantastiskt erbjudande, då det skulle kosta 1000-1500 kr per år att prenumerera på pressklipp om UFO genom AB PRESSURKLIPP i Stockholm.

Hurvida tidskriften ska kunna ges ut eller ej beror på ditt och din klubbs intresse. Om det är tillräckligt stort kommer första numret att ges ut i januari eller februari.

Fyll redan idag i nedanstående kupong och skicka den eller ett brevkort till: NRCOFF, Box 146, 570 40 Aneby, Sverige.

Ja, jag är, utan förpliktelser, intresserad av att prenumerera på Pressnytt under 1975

Namn:.....

Adress:.....

Humanoider fra verdensrummet?

En genomgång av de världsomspännande rapporter om landningar av okonventionella flygande föremål och deras besättningar. Redigerad av Charles Bowen.

Denna bok är översatt till danska och innehåller kapitler skrivna av kända ufologer som: Aimé Michel, Jacques Vallée, Gordon Creighton, Coral Lorenzen, Antonio Ribera och Charles Bowen.

Hurvida boken också ska ges ut beror på hur stort intresset är. Dansk Ufo Center ber därför alla som är intresserade av boken, eller eventuellt vill förbeställa den, att fylla i nedanstående kupong eller skicka ett brevkort.

Hur mycket boken kommer att kosta kan ännu inte sägas, det beror på förhandsintresset. Alla som förhandsbeställer den kan emellertid räkna med att få avslag på priset.

Om så är fallet att intresset är tillräckligt stort, kommer boken att ges ut i början av nästa år.

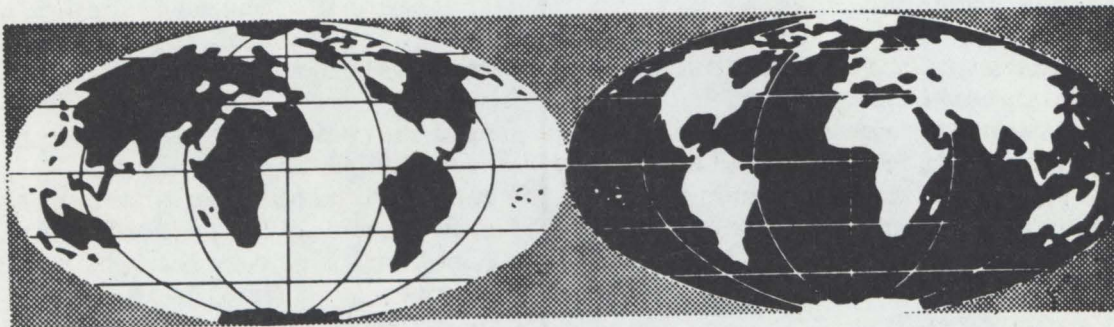
Sänd redan idag, kupong eller brevkort till: Dansk Ufo Center, Postboks 85, DK-7700 Thisted, Danmark.

sätt X
Ja, jag är, utan förpliktelser, intresserad av boken _____

Ja, jag förhandsbeställer _____ exemplar av boken _____

Namn:.....

Adress:.....

UFO-NYTT VÄRLDEN RUNT.

SVERIGE:

Jättelikt Ufo över Älgaryd!

Måndagen den 24 juni 1974 observerades ett UFO i Älgaryd 6 km sydväst om Nässjö. Väderförhållandena enligt SMHI var:

Vindstill, 1/8 moln, molnhöjd 1500-2000 meter och sikt över 10 km.

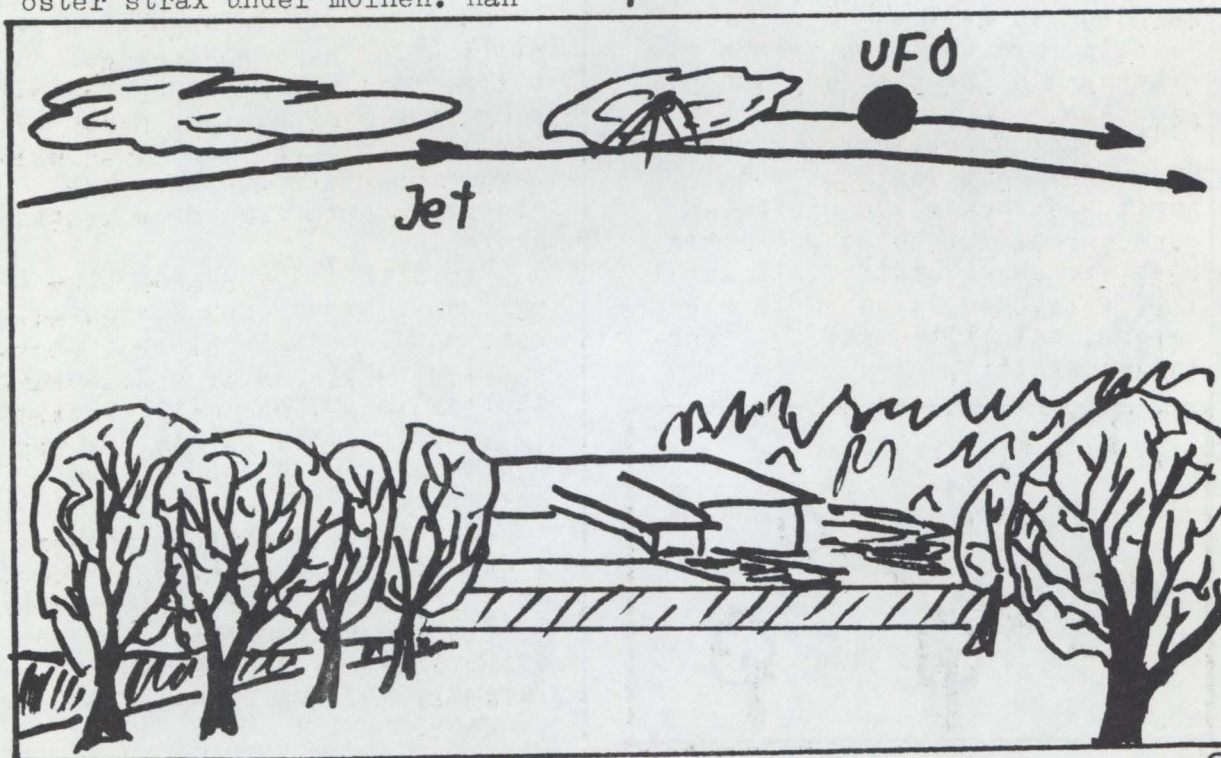
HÄNDELSEN:

Vittne: Albert Karlsson, Älgaryd, Malbäck, 73 år.

Karlsson befann sig ute i trädgården då hans uppmärksamhet drogs till ett jetplan på himlen, som rörde sig från väster till öster strax under molnen. Han

fick se hur det blixtrade till i ett moln på himlen i norr och strax efter att jetplanet passerat under molnet, dök ett stort runt föremål fram ur molnet och började följa planet. Dess hastighet var större än planets och passerade förbi det på ungefär molnhöjd. Därefter försvann Ufo:t och planet i fjärran.

Observationen gjordes kl. 20.30. Föremålet befann sig cirka 60 grader över horisonten på ungefär 2000 meters höjd. Det var mörkbrunt till färgen och 10 gånger större än jetplanet, vilket betyder ett par hundra meter i diameter. Föremålet var icke lysande och hade ingen rök eller svans efter sig. Det gick

i en rak bana med ungefär 1,5 gånger högre hastighet än jetplanet. Dessutom passerade det några hundra meter över planet.

Med den angivna molnhöjden och höjdvinkeln blir föremålets avstånd från mannen cirka 3 km och man kan lätt räkna ut att det passerade cirka 5 km väster om Fredriksdal. KÄLLA: Hembesök och intervju med A. Karlsson.

Ufo över Sturkö

Söndagen den 21 juli 1974 observerades i Tockatorp på Sturkö utanför Karlskrona 2 oidentifierade flygande föremål. Väderförhållandena enligt SMHI var:

Nordvästlig vind av 6 sekund-meters styrka, 5/8 moln, + 17,6 grader och 50 km sikt.

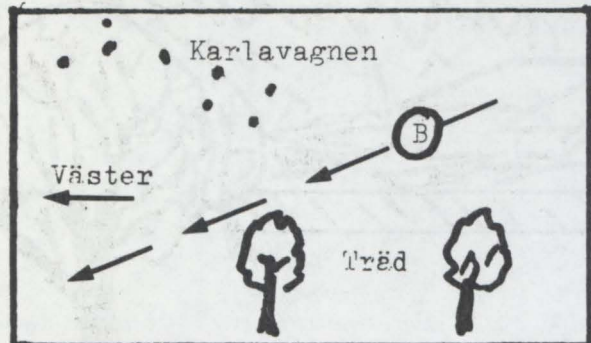
HÄNDELSEN:

Vittne: Bernth Svensson, Karlskrona, hans fru, sväger och dennes fästmo.

Föremål A observerades under c:a 15 sekunder. Det rörde sig på hög höjd mot norr med en hög hastighet. Föremålet pulserade med ett vitt sken under hela observationstiden. Skenet varierade från ljusstyrka av stjärnors magnitud +5 till c:a 0.

Alla fyra vittnena befann sig utomhus och ingen av dem använde glasögon.

Föremål A upptäcktes först c:a 80 grader rakt västerut över horisonten och rörde sig sedan rakt norrut. Objektet rörde sig snabbare än en artificiell satellit. Det kunde ej ha varit någon meteor, satellit eller ev. störande satellit.

Föremål B observerades i ungefär 4-5 sekunder. Det rörde sig mot väster med något lägre hastighet än föremål A. Objekt B föreföll också att befinna sig på lägre höjd än föremål A. B lyste med fast vitt sken under hela observationen. B upptäcktes c:a 4 sekunder efter det att A upptäcktes.

Föremål B upptäcktes först 21 grader över horisonten i riktning NNV och rörde sig därefter åt väster med nedåtgående rörelse, vid kl. 23.20.

B:s ljusstyrka uppskattades till något starkare än Sirius.

Ingen rök eller eldslåga syntes efter något av föremålen, ej heller hördes något ljud.

Enligt Blekinge Läns Tidning, Sydöstra Sveriges Dagblad och Karlskrona Kustradio hade inte några rapporter inkommit. Enligt kustradion hade inga militära skjutningar eller dylikt förekommit inom området vid tidpunkten för observationen.

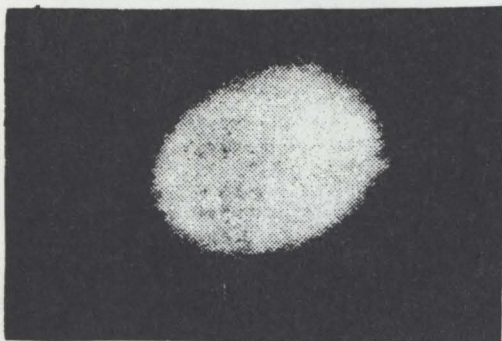
KÄLLA: Korrespondens med Bernth Svensson.

1000-tals svenskar såg Ufo:s

Måndagen den 12 augusti blev stora delar av väst-sverige vittne till hur mystiska föremål flög fram över himlen. Medan TV visade "Fantomen från Mars" upplevde tusentals svenskar hur "tefat" svepte fram över kvällshimlen.

Vid 20.30 på måndagen blev polisen i Skövde och Mariestad, samt många andra platser i väst-sverige nedringda av uppskärade iakttagare som såg ett "mystiskt lysande föremål" på himlen, uppskattningsvis på 1000 à 2000 meters höjd.

-Det var ett skarpt lysande eldklot, som långsamt och ljudlöst rörde sig över himlavalvet. Till höger om eldklotet syntes ett svagare lysande cylinderföremål, som jag tyckte hade tre fönster.

Med kikare såg bl.a. poliserna Lennart Karlberg och Johan Backlund det lysande föremålet (ovan) tillsammans med Sven-Erik Asplund som larmade poliser.

Polisinspektör Lennart Karlberg från Lidköping visar med sin teckning hur han uppfifrån Kinnekulle i Västergötland uppfattade himlafenomenet som setts av tusentals svenskar.

-Jag hade väldigt god tid att studera föremålet, berättar Lennart Karlberg.

-Det dröjde minst ett par timmar innan eldklotet, som minskade efter hand, försvann helt.

En teori som dök upp angående ljusklotet var att det var luftskeppet Europa man såg. Under tisdagen fick man dock avskriva denna teori. Luftskeppet befann sig vid den aktuella tiden i Köpenhamn. Först på tisdagen lyfte det för att flyga till Malmö, där det landade vid middagstid.

Enligt en grupp UFO-intresserade i Mariestad har himlafenomenet sin förklaring i planeten Jupiter. Det var den planeten som uppfattades som ett flygande tefat.

-Det ljusstarka föremålet observerades på den del av himlavalvet där planeten Jupiter för närvarande lyser mycket starkt på kvällarna, säger de.

Betraktar man Jupiter med kikare ser man tydligt flera av dess månar som små ljuspunkter.

Månarna syns i den riktning, där polismännen uppger sig ha sett fönster.

Man har dock förbisett att föremålet först syntes över bohuskusten, gick sedan in över fastlandet och rörde sig ganska snabbt mot Skaraborg, för att i flera timmar

sväva i luften någonstans mellan Skövde och Skara.

Den troligaste teorin kommer från Tage Eriksson på FOA, som säger att det kan ha varit en forskningsballong på hög höjd, som blivit solbelyst så det blanka höljet lyst.

Ingen kan dock med bestämdhet säga att det var en ballong.

Strax före 20.30 observerade en hel del personer ett annat föremål. Det var ett glödande klot som syntes för några sekunder på himlen innan det tycktes explodera. Det efterlämnade en röksvans och många trodde att det var ett plan som störtade.

Helena Wallenborg, 21 år, från Nässjö berättar:

- Det var strax före halv nio på måndagskvällen, som jag observerade någon slags explosion på himlen. Det såg ut precis som om en fyrverkeripjäs exploderade.

- Explosionen verkade äga rum högt ovanför molnen och mycket långt bort. Efter explosionen gick en rökslinga ned från himlen. Slingan liknade kondensstrimman efter ett jetplan, bara det att denna var tunnare. Rök-slingan var solbelyst och tog slut en bit ned på himlen, kanske beroende på att solen inte längre sken på den.

Thor-Leif Dahnielson som var tillsammans med Helena Wallenborg vid observationstillfället tillägger:

- Själva explosionen måste ha ägt rum i nordvästlig riktning på en höjd av c:a 20 grader över horisonten. Rökstrimman efter föremålet hängde kvar i luften till ungefär klockan tjugo i nio. Rökstrimman var dock inte rak som
FORTS. SID 20

DANMARK:

Flygande tefat registrerat på radarskärm i Danmark

av WILLY WEGNER

I november 1973 deltog jag i Fredriksberg UFO Studiekrets' landsturné. Vi besökte Köpenhamn, Odense, Esbjerg, Herning, Ålborg och Aarhus. Min uppgift på turen var att taga mig an de utställningsgäster, som kunde berätta om egna upplevelser och de var många. I Ålborg blev jag uppsökt av LN, som hade fullgjort sin värnplikt vid Flygvapnet, där han hade sett några UFO:s. Jag tog upp hans berättelse på band och återger här vad LN berättade:

- Jag tjänstgjorde på Skagen Flyvestation och såg i januari 1973, med cirka 14 dagars mellanrum, en serie föremål. Det var spår på radarskärmen, alltså några små lysande prickar, som rörde sig från - det var omkring Randers och så söderut, nästan rakt söderut, och de rörde sig alltså med ett dussin gånger ljudets hastighet. Det var en sex-sju stycken varje gång.

- Det satt en kamrat bredvid mig, och jag sa till honom: 'Ta en titt på vad som är därnere, det liknar UFO:s', - jag sa det bara på skoj. Han tog det självklart på skoj, för det är inte något som vi normalt tar hänsyn till.

- Det är alltså inte något, som ni ska rapportera?

- Nej, absolut inte. För det blir inte godkänt som "spår" av vår data-anläggning - det suddas automatiskt bort, när det ligger över eller under vissa gränser hastighetsmässigt sett.

- Det är alltså bara något, som man kan registrera visuellt genom att se på skärmen?

- Ja, det är inte något som blir registrerat som flyg.
- När i januari var det?
- Det kan jag inte komma ihåg precis.

- Var det med fjorton dagars mellanrum?

- Ja, med cirka fjorton dagars mellanrum.

-Bägge gångerna i januari?

-Ja.

- Såg du båda gångerna en hel hop?

-Nej, men det kan ha varit flera stycken, då en tät formation endast markeras som en fläck på skärmen. Det liknade ett vanligt eko från ett flygplan, bara att det var en fantastisk hastighet. Det var det jag lade märke till, samt att det dök upp fler på ungefär samma plats.

- Kom de i följd?

- Nej, de kom med en bra bits mellanrum, och det var så att när den ena var omkring gränsen (till Tyskland), så dök nästa upp vid Aarhus.

- Kunde ni följa dem hela vägen ner?

- Ja, hela vägen ner och det tog inte så lång tid. Det tog cirka en minut eller däromkring från Hobro/Randersområdet och ner till gränsen.

- Det betyder en mycket hög hastighet?

- Ja, vi försökte räkna ut den, för man kan lägga in avståndsringar med ett tryckknappsystem, och vi försökte räkna ut hur snabba de egentligen var och det var alltså en fantastiskt hög hastighet. Tio-tolv, kanske femton gånger ljudets hastighet.

- Kunde ni uppskatta hur högt upp de var?

- Ja, men det blev inte registrerat på höjdmätaren.

- Betyder det att de var utanför räckvidden av vad man rent höjdmässigt kan mäta?

- Det är rätt svårt att säga, då UFO:t kanske endast var utanför höjdmätarens räckvidd(i avstånd), innan vi kunde ställa in höjdmätaren manuellt i rätt riktning. Då det som tidigare nämnt

inte blev något registrerat om UFO:t, blev det inte automatiskt taget någon höjd på det.

- Det vill säga att det inte, att det inte dataregistreras, för att det är utanför dess ramar?

- Ja, det skall också gå någon tid innan det överhuvud taget blir registrerat i systemet. Föremålet skall vara en viss tid på skärmen och ha en rimlig hastighet, annars säger data-anläggningen bara: 'det passar inte, det där', och det suddas automatiskt ut.

- Rörde sig föremålen i samma riktning båda gångerna?

- Ja.

- Har du sett något förr?

- Det är de enda gångerna jag sett något, men min storebror säger att han sett något ett par gånger.

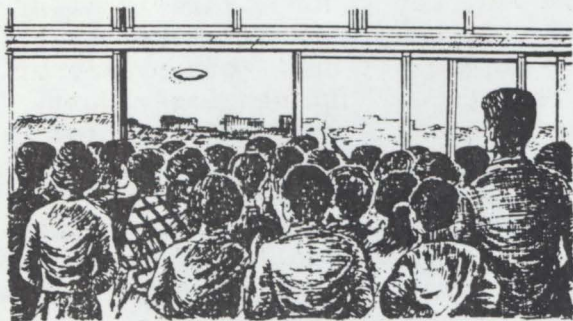
- Var det visuellt?

- Ja.

Efter intervjuen den 22 november har jag korresponderat med vittnet, bland annat för att kunna se om vi kunde slå fast tidpunkten för observationen. LN menar att det bägge gångerna var omkring kl. 22.00, men är inte helt säker.

JAPAN:

Skolbarn såg Ufo över Yokohama!

Den 24 januari 1974 såg en femte klass 41 elever vid Yokohamas kommunala grundskola, från klassrum nr. 6 på tredje våningen, ett

UFO som rörde sig i zick-zack på himlen. Händelsen omtalades i radionyheter. Här nedan följer ett kortfattat sammandrag av CBA INTERNATIONALS rapport av en intervju med alla eleverna i klassen, utförd på skolan.

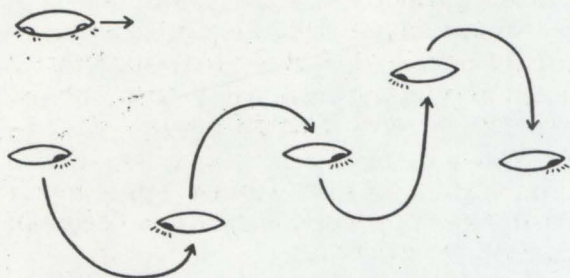
Yokohamas kommunala grundskola är en L-formad, trevånings byggnad, som ligger i Konan-ku, den sydliga delen av Yokohama. Ett blomstrande körsbärsträd pryder huvudingången till skolan. Klassrum nr. 6, för det femte skolåret, ligger på tredje våningen, närmast byggnadens mitt. Alla fönster ligger åt öster och erbjuder en vacker utsikt.

Det var fjärde timmen och klassen undervisades i japanska av lärare Hayata. De studerade dikt-konst. Chizuka Mori, en av de första observatörerna, en 12-årig flicka, tittade ut genom fönstret, då hon tänkte skriva en vers om den blå himlen. Hon upptäckte ett märkligt vitt, skinande objekt, som flög på himlen över bostadsegendom nr. 14 i Sasage byggnadskomplex, ungefär 3.500 meter bort. Hon gjorde klasskamraterna uppmärksamma på det.

Armbandsuret visade 11.35. En från klassen, Minoru Igawa, som har för vana att observera himlen, hade också upptäckt föremålet och berättade det för sina kamrater runt omkring. Alla eleverna lämnade sina platser och strålade samman vid fönsterna. "Ett flygande tefat"..., ropade de.

Vädret var klart med några moln här och var. Så vitt man kunde se liknade objektet en konveks lins. Färgen var vit med en matt glans och föremålet omkrets avstecknade sig bestämt mot den blå himlen som bakgrund. Barnen berättade att de såg ett rött och blått ljus med mellanrum. Till skillnad från ljusen på ett vanligt flygplan syntes dessa mattare. Nästan alla sa att ljuset i flygriktningen var rött och att det baktill var blått. Enligt vittnena svävade föremålet långsamt över komplexet, medan det zick-zackade och stannade till.

Det flög på en höjd av ungefär 150 meter över marken med kurs åt ost-sydost. Med hjälp av vinkel-mätning, konstaterade man att höjden var 9 grader. Det antogs, att det befann sig över Isogo-området i den östra delen av stan.

Enligt Hideki Matsuoka, ett av vittnerna, såg det ut som om objektet försvann in och ut genom molnen. Genom denna rapport kan man dra slutsatsen, att då cumulusmolnens sedvanliga höjd i klart väder är mellan 500-2000 meter över marken, måste objektet antagligen ha flugit över Isogo's järnvägsstation eller Tokyo Bay-området.

Efter att ha flugit i omkring 30 minuter rörde sig föremålet bort i nordlig riktning och försvann ur synfältet. Barnen var: - Extra ordentligt förbluffade. De hade förut hört om sådana här saker, men att få se det med egna ögon, det var fantastiskt.

Två dagar senare, lördagen den 26 januari, såg några av eleverna från klassen åter samma objekt, medan de arbetade med uppröjning efter skoltid. Det flög från Sasage byggnadskomplex över Minamidai till Mt. Fuji. Enligt ett av vittnena, Atsushi Miyazaki, såg det ut att ha ungefär samma form som det den 24.

Av dessa rapporter kan det fastslås att föremålet varken var en ballong eller en helikopter. Detta måste betraktas som en anmärkningsvärd UFO-observation, sett av 28 elevers ögon.

KÄLLA: UFO NEWS juli 1974, samt UFO-Aspekt nr. 4 1974

NEW ZEALAND:

Jaktplan misslyckas finna ufo.

Wellington, Torsdag. - Ett mystiskt flygande föremål rapporterades i skyn över Hutt Valley igår och det har fortfarande inte blivit identifierat.

Efter det att hundratals människor rapporterat observationer av ett cylinderformat föremål med delta- eller crescent-formade vingar, kunde inte två RNZAF jaktplan finna något spår efter föremålet, medan de flög över området ifråga.

Från marken såg ögonvittnena ett jaktplan dyka upp mycket nära föremålet, men från marken var det svårt att avgöra om jetplanet befann sig på samma höjd som föremålet eller ej.

En Upper Hutt-bo, L.W. Riley, sa att han först observerade föremålet vid kl. 10 på förmiddagen och att hans fru och söner också såg det.

Han sa: "Det var helt tydligt, men det sågs mindre klart efter hand som solen rörde sig över himlen"

En polis i Upper Hutt berättade att det var över Hutt Valley, men ifrån söder där han befann sig, rörde det sig åt sydväst, tills det kom utom synhåll i den sena eftermiddagssolen.

Poliskonstapel Terry Quill sa: "För blotta ögat tycktes det röra sig med samma hastighet som solen, men genom kikare tycktes det ibland röra sig mycket snabbt.

Efter ett antal observationer från Upper Hutt och Lower Hutt, konstaterade man att föremålet befann sig på c:a 7.500 meters höjd.

Medan jaktplanen flög över området, gav en polisman föremålets position i förhållande till planet, till Wellington Trafikflyg Center, vilka meddelade jaktplanens piloter.

Men de kunde inte på något vis få visuell kontakt.

En talesman för flygvapnet sa

att inga radarobservationer hade varit möjliga heller.

Radar installerad i Ohakea, lyckades finna jaktplanen medan de var över Hutt Valley, men de kunde inte finna någonting mera.

Trafikledaren hos Wellington Trafikflyg Kontroll sa att Ellington Flygplatsens radar var ur funktion vid tillfället i fråga.

Dr. D.C. Thompson i Meteorologiska Institutets forskningsgrupp sa att han hade fått veta "att det inte verkar troligt att föremålet är en väderballong, trots att möjligheten måste räknas med!"

Väderballonger lokalt uppsläppta brukar vara av den typen som håller på att stiga upp genom atmosfären tills de spricker.

Han sa att det emellertid kunde vara en annan ballongtyp uppsläppt av australienska meteorologer, vilka fås att stiga till en viss höjd och sedan kan fortsätta att driva omkring på den höjden upp till ett år.

KÄLLA: Evening Standard 12/3 -74

AUSTRALIEN:

Polismän såg Ufo:s

Melbourne, måndag. -Royal Australian Air Force (Australienska Flygvapnet) kommer att undersöka ett stort antal rapporter om oidentifierade flygande föremål i sydvästra Australien föregryningen i morgen morron.

Människor i Sydney, Parkes, New South Wales och i Melbourne har rapporterat observationer av skarpa ljus i skyn. En del rapporterade att ljusen verkade följa efter dem. En polisbil i Melbourne släppte på ljuset och sirenerna för att hindra vad de trodde skulle bli en kollision med ett föremål på låg höjd. I Sydney mottog polisen ett flertal telefonsamtal.

Den bästa autentiska observationen kommer från Parks - 30 mil väster om Sydney - och Melbourne där poliser höll UFO:s under ob-

servation en bra stund.

Den bästa Melbourne observationen gjordes på polisens högkvarter. En ung flicka rusade in och berättade för vakthavande polis att det var två "saker" på himlen och att det såg ut som om de tänkte landa.

Polisen, en poliskonstapel och en journalist åkte till husets tionde våning med hiss och observerade de två föremålen i tio minuter.

Föremålen var ljusa och svävade omkring en stund innan de försvann i ostlig riktning.

En talesman för Australienska Flygvapnet i Melbourne sa att det inte fanns några flygplan i området vid den tidpunkten.

Två kvinnliga poliser sa att de körde in i Kew, när ett av föremålen fick syn på dem. De sa att de var tvungna att sätta på de blå sirenerna för att skrämma iväg "saken".

Flyg Transport Avdelningens kontor i Tullamarine berättade att de inte observerat någonting.
KÄLLA: The Dominion 16/4 -74

USA:

Mystiska ljus över San Jose

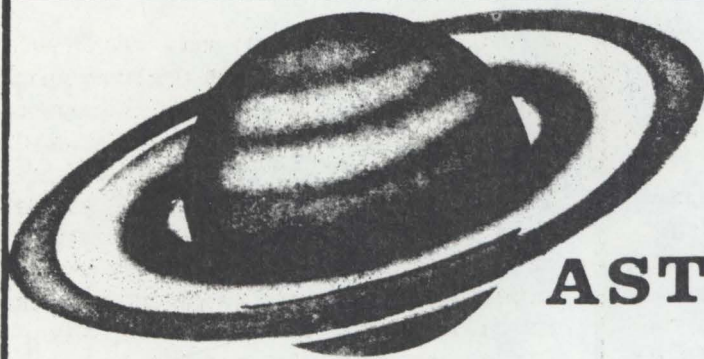
Två mystiska ljus observerades i skyn ovanför San Jose vid tio-tiden på kvällen i lördags och försvann nästan lika fort som de dök upp.

Från San Jose's Flygplats' kontrolltorn observerades åtminstone ett av de orange-röda föremålen och ingen giltig förklaring kunde ges.

Man mottog mellan 35 och 50 telefonsamtal hos Mercury City, från upprörda människor, som alla rapporterade att de såg ljusen.

Många av de som ringde sa att ljusen svävade i fem till åtta minuter över Almaden Valley för att sedan försvinna mot Mount Umunhum.

Robert Long vid San Jose Flyg-FORTS. SID 18

ASTRONOMI DEL 5

Saturnus:

Saturnus har en diameter som är cirka $9\frac{1}{2}$ gånger jordens och närmar sig därmed Jupiter i storlek. Planeten lyser med ett gulaktigt sken ungefär lika starkt som Deneb, den ljusstarkaste stjärnan i stjärnbilden svanen. Saturnus löper kring solen på ungefär 29,5 år och dess rotationstid kring axeln är 10,25 timmar.

Saturnus har förvånansvärt låg täthet - endast 70 % av vattnets och summan blir att dess massa är 95 gånger så stor som jordens.

Inte förrän år 1655 begrep man att planeten, som är ett av de vackraste objekten på himlen, är omgiven av tre ringar. Ringarna är dock inte några fasta eller flytande skivor. Nyare forskningsrön tyder på att ringarna består av stoft eller amoniakis. Det finns teorier om att ringarna skulle vara rester från en måne, som kommit för nära giganten och smulats sönder. Saturnus har dock 10 månar kvar, varav Titan är den största.

Bältena på denna planet är inte lika tydliga som på Jupiter och är svårare att observera, för när ringsystemet är väl utbrett döljer det stora delar av ytan.

Föga aktivitet verkar äga rum på planeten, kanske mycket beroende på att temperaturen ligger kring minus 180 grader.

Saturnus yttre lager och atmosfär består liksom på Jupiter av metan och amoniak, dock påstår en del forskare att atmosfären består av 63 viktprocent väte och stora kvantiteter helium.

Uranus:

Uranus har en diameter som är 3,7 gånger jordens och befinner sig på ett avstånd av 2,87 miljarder kilometer från solen. Den kan om man väl känner till dess läge iakttas med blotta ögat.

Planeten avverkar ett varv runt solen på 84 år, medan dess dygn har en längd av 10,9 timmar. Fysiskt sett torde Uranus likna Jupiter och Saturnus. Yttertemperaturen uppskattas till cirka minus 180 grader och planeten har 5 kända månar.

Neptunus:

Neptunus diameter är 3,5 gånger jordens och på grund av planetens långsamma rörelse tar ett varv kring solen ungefär 165 år. Sedan den upptäcktes 1846 har den knappt fullbordat tre kvarts varv.

Rotationstiden tycks vara bortåt 16 timmar. På grund av det enorma avstånden till planeten kan den ej beskådas för blotta ögat - endast genom astronomiska instrument. Den befinner sig på ett avstånd av 4,49 miljarder kilometer från solen och dess yttre temperatur ligger ned mot minus 200 grader. Planeten har två kända månar och torde fysiskt sett likna förut nämnda jätteplaneter.

Pluto:

Även sedan Neptunus upptäcktes var det fortfarande oregelbundheter i de två yttre planeternas rörelser. Percival Lowell räknade

på matematisk väg ut positionen för en ännu upptäckt planet utanför Neptunus bana, men inte förän år 1930 upptäcktes den saknade planeten.

Pluto är för ljussvag att ses i mindre teleskop och inga detaljer kommer någonsin att kunna urskiljas på dess yta av ett teleskop.

Troligen är Plutos diameter cirka 6000 kilometer och dess rotationstid 6,3 jordedrygn. Ett år på Pluto torde motsvara 248,5 jordår. Temperaturen ligger troligen mellan minus 200 och 230 grader.

På senare år har man konstaterat att det måste finnas ytterligare en planet X i vårt solsystem. Inga data finnes dock för närvarande om planeten, på grund av dess enorma avstånd från solen.

Astronomins historia:

Vem som upptäckte och när det upptäcktes att planeterna skilde sig från stjärnorna är omöjligt att säga. Enligt den accepterade vetenskapen ska det ha skett för c:a 2500-3000 år sedan - enligt andra gamla nedteckningar tycks det ha funnits kulturer för åtskilliga tiotusentals år sedan här på jorden, som hade praktiskt taget samma astronomiska kunskaper som vi har idag.

År 1543 var inledningen till en ny epok full av strider och motsättningar vad det gäller solsystemets beskaffenhet. Detta år publicerades boken "Om himlakropparnas omlopp" och den hävdade att solen och inte jorden utgjorde planetsystemets centrum. På den tiden ansågs det som kätteri att neka till att jorden var världsaltets centrum och därför publicerades inte Kopernikus' bok förän strax före sin död, då han fruktade reprisalier. Och hans farhågor blev besannade - efter hans död år 1600 brändes nämligen en av hans lärjungar på bål.

Nästa stora gestalt inom astronomins historia blev Tycho Brahe. Han vägrade envist att tro något

annat än att jorden var världsaltets centrum, men utarbetade dock en alldeles utmärkt stjärnkatalog och gjorde goda mätningar bl.a. av Mars' positioner.

År 1609 fann Kepler att planeterna rörde sig runt solen inte i cirkelformade utan elliptiska banor - dock var avvikelserna från en cirkulär bana mycket liten.

Galilei gjorde mycket fina observationer med sitt primitiva teleskop och har bringat många värdefulla fakta till astronomin, men inte förän Newton år 1687 publicerade sin "Principia" fullbordades revolutionen i det mänskliga tänkandet och dagens världsbild började accepteras.

Fem planeter hade man känt till sedan gammalt och tillsammans med solen och månen blev det sju. År 1781 upptäckte William Herschel den planet som vi nu kallar Uranus. Han förstod dock inte först att det var en nyupptäckt planet utan trodde sig ha funnit en komet. Efter hand upptäckte man att Uranus inte rörde sig som den borde och på grundval härav startades undersökningar som ledde till att Neptunus upptäcktes.

Åtskilliga år senare upptäcktes solens nionde planet pluto, denna gång som resultatet av beräkningar gjorda av amerikanen Percival Lowell.

Det var även först under 1900-talet som man insåg att solen inte brann, utan att den alstrade energi genom kärnreaktioner.

Om man en stjärnklar kväll blickar upp mot det ofantliga och väldiga kosmos som syns på himlavalvet bör man betänka att jorden endast är som ett gruskorn i en oändlig öken. När man blickar 'ut' kan man inte ungå att se det underbara mjölkvita stråket som går över himlen, vilket vi döpt till Vintergatan (på andra språk kallas det "Mjölkvägen"). Stjärnorna i Vintergatan är inte alls så hopgytttrade som de tycks verka - för oss ofantliga avstånd skiljer dem åt. Vårt stjärnsystem eller galax har formen av en på mitten starkt förtjockad diskusskiva och vår sol

med dess planeter befinner sig på ett avstånd av cirka 30.000 ljusår från galaxens centrum (ett ljusår motsvarar 9.460 miljarder kilometer). Hela galaxen har en diameter på cirka 110.000 ljusår och hela galaxen befinner sig i rotation. Solen tillryggelägger ett varv kring galaxens centrum på 250 miljoner år, vilket brukar kallas ett "kosmiskt år".

Avstånden till andra solsystem är mätt med våra mått mer än ofantliga - avståndet till den närmaste stjärnan är 4,3 ljusår och att komma till Proxima Centauri med våra rymdfarkoster skulle ta i runt tal 30.000 år.

Hur solsystemet med dess planeter en gång för cirka fem miljarder år sedan har uppkommit är det ingen som med bestämdhet kan uttala sig om. En del påstår att hela universum från början bestod av en ofantlig uratom med enorm täthet, vilken bringades att explodera och ur den utslungade massan skapades planeter, solsystem och galaxer när olika kosmiska krafter började samverka. Andra påstår att det från början var ett stort kosmiskt moln, som efterhand som årmiljarderna försvann förtätades av magnetiska och gravitationella krafter. Men ingen kan med bestämdhet hävda att just hans/hennes teori är sann. Vad som än fanns från början och ur vilket kosmos skapas, så är den stora gåtan; varifrån kom detta kosmiska gasmoln eller uratom? Vem eller vad skapade detta ur tomma intet? Kanske har de religiösa åskådningarna rätt när de påstår att det var en gudomlig kraft som skapade världsaltern. Kanske har kosmos alltit funnits...

En möjlighet att lösa denna gåta har NASA inom ett decennium. De planerar nämligen att sända upp ett enormt teleskop i rymden, som ska ha en räckvidd av 20 miljarder ljusår. Då man beräknar universums ålder till mellan 15 och 40 miljarder år tror man att det finns en möjlighet att man ska kunna se universums skapelse och

födelse. Fanns det från början en enda ofantlig uratom tror man sig kunna upptäcka den. Det är ett väntat resultat, men kanske är verkligheten något helt annat, så fantastisk, absurb eller skrämmande att människans hjärna inte fattar det.

forts. från sid 15

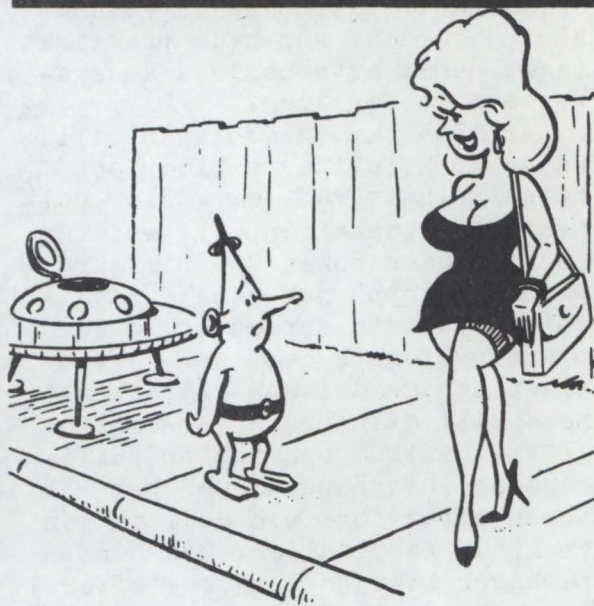
USA: MYSTISKA LJUS...

platsens Kontrolltorn berättade att han och en praktikant observerade ett av ljusen vid kl. 10 ungefär och fortsatte att titta på det tills det försvann, någon gång mellan 22.05 och 22.08.

Long sa att han pratat med en officer vid Oaklands radarstation, vilken sveper in över San Jose, och blev informerad att objektet inte syntes på radarn.

Möjligheten att objektet skulle vara en väderballong från Mofett Field Naval Air Station föll bort när man fått reda på att inga ballonger hade sänts upp nyligen.

Polisen i San Jose rapporterade att de också mottagit en hel del telefonsamtal från "underliga" invånare.

— Växlar du dina brhxxcvler till svenska kronor så kan vi ju prata om det!

BOKNYTT

MOT NYA HORISONTER
av George Adamski
Recension: B. Tingstedt

GEORGE ADAMSKI är utan tvekan den mest omdiskuterade författaren inom UFO-världen. Det är inte många år sedan han av de flesta betraktades som bluff och charlatan. Idag har dock de flesta av hans tidigare belackare modifierat sin syn på honom.

Vi vet numera att George Adamski var högt aktad inom de högsta kretsarna i världen, att han hade nära kontakter med regeringspersoner i många länder, med medlemmar av Atomenergikommissionen och NASA, med FN och med påven.

Vi vet idag också att en rad av de uppgifter Adamski lämnade genom åren, bl.a. rörande förhållanden i rymden, och som han uppgav hade sitt ursprung i kontakter med människor från andra världar - uppgifter som då var helt okända för vår jordiska vetenskap - verkligen var korrekta.

NATO-major H C Petersen redogör för många hittills okända detaljer kring George Adamski i sitt förord till Adamskis tredje UFO-bok, "Flying Saucers Farewell", som i höst utkommit på svenska under ti-

teln "MOT NYA HORISONTER" (Waldia förlag, kr 37:-).

Denna bok är den i innehållshänseende mest varierande och även mest intressanta av Adamskis böcker. Han behandlar här UFO-sakens alla aspekter: från varför tefaten kom, hur de drivs, UFO och bibeln, UFO och ockultism, myndigheternas mörkläggning av UFO-fakta - till rymdbesökens inverkan på vår värld och vår världsbild, tefaten och vår framtid etc etc.

Ett av de kapitel som fångade mitt intresse direkt bär titeln "Rymdskepp och gravitation" och författaren diskuterar där de krafter som driver tefaten. Jag reagerade först för Adamskis till synes okunniga sätt att blanda ihop begreppen elektricitet, magnetism och gravitation. Men frågan dök snart upp: är det kanske inte istället så att hans sätt att använda dessa begrepp ingalunda berodde på okunnighet utan snarare hade sitt upphov i en djup kännedom om begreppens enhetlighet? Är det kanske vi som gjort fel då vi delat upp och gett olika benämningar åt vad som i själva verket bara är olika aspekter av en enhetlig ursprungskraft? Tanken ger

hans ytterst intressanta resonemang kring tefatens drivmetoder helt nya dimensioner...

Jag vet att somliga reagerat mot den religiös-filosofiska tonen i Adamskis böcker. Själv har jag svårt att förstå denna kritik. Adamski var djupt religiös och han uttrycker sig i ord och tankar som harmonierar med hans personlighet.

När t.ex. en icke-troende vetenskapsman skulle han använt en formulering som "den universella drift som styr evolutionen och de lagar som driver allt existerande mot ständigt mer komplicerade och sofistikerade nivåer" använde Adamski rätt och slätt ordet Gud - ett ord som för honom betydde just allt detta. Båda använder alltså olika ord - men det påverkar ju inte informationens egentliga innehåll.

Det är värt att ha detta i minnet särskilt när man läser kapitlet "Vad rymdmänniskorna berättat!" Jag ska inte här försöka beskriva vad detta omfattande kapitel innehåller. Dess titel säger allt. Men jag är övertygad om att den djupa förståelse och kunskap som frambringat orden i detta kapitel skulle kunna förvandla denna värld från att vara ett (för majoriteten av jordens befolkning) helvete på väg mot undergång till att bli ett paradys, ett Utopia, av aldrig skådat slag.

"Mot nya horisonter" är alltså en viktig bok, en värdefull bok, oavsett vad man har för uppfattning om George Adamski.

Personligen har jag emellertid en stark känsla av att det verkligen ligger något i de ord med vilka major Petersen slutar sitt förord:

"Det är ingen tvekan om att George Adamski satte djupa spår i vår planets utveckling, och när slöjan en gång lyfts från sanningen kommer han att framstå som en av de mest betydande människor som någonsin levt..."

UFOER OVER SPANIEN OG PORTUGAL
av Ballester Olmos/Jacques Vallée
Recension: B. Tingstedt

Dansk Ufo Center har i dagarna gett ut ett nytt häfte. Häftet är

på 85 dublicerade A4-sidor och är hophäftat i ryggen.

Det innehåller bl.a. analyser av närobbservationer från den spanska halvön. I flera fall har det visat sig, att rapporter härifrån stämmer överens med rapporter från övriga delar av världen.

I häftet finns också en resume på 100 rapporter, varav 19 fall inkluderar observationer av humnoider.

Häftet kostar 18:- danska kronor inklusive porto och kan beställas från: Dansk Ufo Center, Postboks 85, DK-7700 Thisted, Danmark.

forts. från sid 11
1000-TALS SVENSKAR...

efter ett jetplan utan liksom slingrade sig ned för himlen.

Docent Bertil-Anders Lindblad vid Råöobservatoriet säger:

- Den första observation strax före 20.30 var en ljusstark meteor. Jag har fått brev ända från Sälen där man har iakttagit fenomenet.

- Den observationen var över på några sekunder. Det är mycket vanligt just natten mellan 12 och 13 augusti att meteorer kommer in i atmosfären.

Allt tyder på att det första fenomenet som sågs strax före halv åtta var en meteor, som gick in i atmosfären, upphettades och exploderade. Splittret som uppkom vid explosionen fortsatte ned mot jorden och efterlämnade en rökstrimma, när det förbrändes i atmosfären.

Tusentals svenskar observerade de båda fenomenen och blev uppskrämda och trodde att det var flygande tefat. Att de inte ser skillnad på en ballong och en meteor respektive 'tefat' är ytterst beklagligt. Av detta fall kan man konstatera att medel-Svensson är mycket dålig observatör och att man inte ska tro vad folk sett utan mycken noggranna kontroller av vanliga himlaföreteelser.